

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/241/2019
Identifikačné číslo spisu:	7218200132
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7218200132.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu N.. G.. Y. V., D., narodeného XX. XX. XXXX, bývajúceho v I., Y.E. X, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 14, proti žalovaným 1/ G.. H. H., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v L., K. X, 2/ B.. A. L., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v L., G.Ž. XX, 3/ M. C. H., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v L., K. X, zastúpenému Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie otcovstva k žalovanému 3/, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24C/3/2018, o dovolaní žalovaného 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. marca 2019 sp. zn. 8CoP/273/2018 a o dovolaní žalovanej 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 11. júla 2019 sp. zn. 8CoP/165/2019, takto

rozhodol:

Dovolania o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 29. marca 2019 sp. zn. 8CoP/273/2018 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 12. júna 2018 sp. zn. 24C/3/2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný 3/, zastúpený JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, splnomocnenou v mene žalovaného 3/ žalovanými 1/ a 2/, dovolanie. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Nesprávny procesný postup videl v tom, že v záhlaví dovolaní napadnutého uznesenia odvolacieho súdu nie je uvedený ako strana sporu, ale len ako objekt predmetu sporu. Odvolací súd sa podľa žalovaného 3/ nevenoval jeho postaveniu, teda jeho právam a celkovému statusu, čím s ním nekonal ako s účastníkom konania. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 3/ uviedol, že toto dovolanie považuje za nezmyselné, nedôvodné a bez opory v právnom a skutkovom stave veci. Žiadal dovolanie zamietnuť ako nedôvodné.

4. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 3/ považovala toto dovolanie za dôvodne podané.

5. Uznesením z 11. júla 2019 sp. zn. 8CoP/165/2019 odvolací súd odmietol odvolanie žalovanej 1/ podané proti uzneseniu súdu prvej inštancie zo 7. mája 2019 sp. zn. 24C/3/2018, ktorým tento nariadil znalecké dokazovanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že proti predmetnému uzneseniu nie je podľa § 357 C. s. p. odvolanie prípustné.

6. Proti uzneseniu odvolacieho súdu z 11. júla 2019 sp. zn. 8CoP/165/2019 podala žalovaná 1/ dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 C. s. p. tvrdiac, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Nesprávny procesný postup videla v tom, že odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie meritórne nepreskúmal a náležite neodôvodnil. Zároveň uplatnila aj dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhla zrušiť uznesenie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej 1/ uviedol, že ho považuje za nedôvodné.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolania boli podané včas, zaoberal sa ich prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej 1/ a žalovaného 3/ je potrebné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

9. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

10. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalovaný 3/ odôvodňoval prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p. a žalovaná 1/ odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p. a podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.

11. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti a je irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

14. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutia odvolacieho súdu spĺňajú atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutia odvolacieho súdu takýto atribút nesplňajú.

15. V danom spore je dovolaním žalovaného 3/ napadnuté zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré judikatúra odvolacieho súdu nepovažuje za rozhodnutie vo veci samej a ani za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (pozri R 19/2017). Takýmto rozhodnutím nie je ani uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania podaného proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania. Ide o procesné

uznesenie, ktoré, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobkyňou alebo návrhom na začatie konania) končí.

16. Pokiaľ žalovaná 1/ uplatnila aj dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. najvyšší súd konštatuje, že základným (a spoločným) znakom rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo o rozhodnutie, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

17. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo rozhodnutím, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. irelevantné, či k dovolateľom uvádzanému dôvodu prípustnosti dovolania došlo alebo nedošlo.

18. Žalovaná 1/ dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol jej odvolanie. Uznesenie, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie, zjavne nie je potvrdzujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu. Rovnako nejde ani o zmeňujúce rozhodnutie, pretože z obsahového hľadiska, teda vzájomného vzťahu uznesenia odvolacieho súdu a uznesenia súdu prvej inštancie nevyplýva, že došlo k odlišnému posúdeniu práv a povinností strán sporu v právnom vzťahu.

19. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolania žalovanej 1/ a žalovaného 3/ podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

20. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd nerozhodoval, lebo konanie nie je doteraz skončené. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p., ktoré sa v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. primerane použije aj na dovolacie konanie, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím, ktorým sa končí konanie u odvolacieho alebo dovolacieho súdu, sa rozumie len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Rovnako ako dovolací súd nerozhoduje o trovách dovolacieho konania v prípade, ak zruší rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne aj rozhodnutie prvoinstančného súdu) a vec vracia na ďalšie konanie (§ 453 ods. 3 C. s. p.), tak nerozhoduje o trovách dovolacieho konania ani v prípade, ak dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (a ak konanie nebolo už skôr skončené). Dovolaniami napadnuté uznesenia odvolacieho súdu nepochybne nie sú rozhodnutiami, ktorými sa konanie končí. O trovách dovolacieho konania preto rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí o uplatnenom nároku.

21. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.